

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatelky **N. T. V.**, zastoupené JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem Ústí nad Labem, Dlouhá č. 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, pošt.schr. 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č. j. 24 Az 1741/2003 - 19, ze dne 7. 11. 2003,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou dne 10. 12. 2003, se stěžovatelka domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č. j. 24 Az 1741/2003 - 19 ze dne 7. 11. 2003. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-2922/VL-10-05-2003 ze dne 7. 7. 2003.

Ze spisu vyplývá, že rozsudek krajského soudu, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovatelce doručen ve smyslu § 46 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) dne 24. 11. 2003.

Podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží na poště a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Jak vyplývá z obsahu spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky stěžovatelce byl učiněn dne 14. 11. 2003. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl

zastižen, byla téhož dne písemnost uložena na poště. Úložní doba zásilky, obsahující rozsudek krajského soudu, skončila dne 24. 11. 2003, a tento den je považován za den jeho doručení (§ 46 odst. 4 o. s. ř.).

Dne 1. 12. 2003 byla písemnost vydána stěžovatelce, což stvrdila svým podpisem na doručence, přestože úložní doba již skončila a nastala fikce doručení písemnosti.

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy si stěžovatelka zásilku osobně převzala – t. j. 1. 12. 2003, neboť se tak stalo poté, co uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.)

Protože nebylo prokázáno, že by se stěžovatelka v místě doručování nezdržovala, je třeba vycházet z toho, že rozsudek krajského soudu byl účinně uložen na poště dne 14. 11. 2003; za den doručení písemnosti se proto považuje den 24. 11. 2003.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě stěžovatelce – t. j. pondělí 24. listopadu 2003. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na pondělí 8. prosince 2003.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. bylo pondělí 8. prosince 2003 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. 2. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu